

Wstęp

Mały słownik francusko-polski polsko-francuski zawierający ok. 16 000 haseł jest przeznaczony dla osób rozpoczynających naukę języka francuskiego, dla osób znających słabo i średnio ten język, dla osób francuskojęzycznych rozpoczynających naukę języka polskiego oraz dla wszystkich, którzy, nie znając języka francuskiego, jadą do kraju frankofońskiego prywatnie, służbowo, w celach zarobkowych i w celach turystycznych i chcieliby, choć w minimalnym stopniu posługiwać się językiem francuskim.

SŁOWNIK jest

- praktyczny i prosty:
 - zmieści się do najmniejszej torby podróżnej,
 - ma podaną wymowę przy wszystkich francuskich hasłach w I części słownika,
 - zawiera podstawowe słownictwo użytkowe oraz sporo haseł specjalistycznych z różnych dziedzin, np. ekonomii, medycyny, religii,
 - po części hasłowej umieszczono w nim przydatne skróty (niektórych z nich nie ma w dotychczas wydanych w Polsce słownikach np. AWS, PNB, SLD, UW), zarys gramatyki w postaci schematów i tabel oraz słowny zapis liczebników przydatny w operacjach bankowych (ostatnie strony słownika),
 - wiele wyrazów przedstawiono w sposób przejrzysty w krótkim kontekście lub zwrotach idiomatycznych dla lepszego zrozumienia ich zastosowania,
- nowatorski:
 - zawiera wyrazy, znajdujące zastosowanie w związku z rozwojem nowych technologii w dziedzinie elektroniki i telekomunikacji (np. CD-ROM, internauta, telefon komórkowy, karta z chipem), w dziedzinie sportu (np. łyżworolki) oraz wyrazy związane ze współczesnym sposobem życia i pracy (suwane drzwi, automatyczna sekretarka, Produkt Krajowy Brutto, CV, delegacja, bezrobocie, bezdomni itp.).

Hasła, których nie było do tej pory w powszechnie dostępnych małych słownikach zostały wybrane z tekstów prasowych, filmów w wersji francuskojęzycznej, teletekstu, Internetu i francuskiego rocznika statystycznego *Quid 1997*.

Ze względu na specyfikę języka francuskiego, polskie **czasowniki** niedokonane i dokonane zostały umieszczone w jednym haśle, gdyż odpowiadają im te same czasowniki francuskie (aspekt dokonany i niedokonany większości francuskich czasowników jest osiągany dzięki zastosowaniu odpowiedniego czasu). Szukając więc haseł *przeczytać*, *zjeść* nie sięgajmy do stron z literą „p” czy „z”. Zajrzyjmy od razu na stronę z literą „c” (*czytać*) czy „j” (*jeść*). Gdyby zastosowano formułę „*zjeść* patrz *jeść*” słownik zwiększyłby swą objętość o ok. 20%, a jego treść nie byłaby bogatsza.

W przypadku rzeczowników i przymiotników, których forma rodzaju żeńskiego lub liczby mnogiej jest tworzona w sposób nieregularny, podano ich pełny zapis w rodzaju męskim i żeńskim liczby pojedynczej oraz w rodzaju męskim liczby mnogiej.

W części francusko-polskiej słownika przy bezokoliczniku czasowników 2. grupy zaznaczono w nawiasach ich przynależność do tej grupy, a obok bezokolicznika czasowników 3. grupy umieszczono w nawiasach formę imiesłowu czasu przeszłego rodzaju męskiego (*participe passé*) stosowanego do tworzenia czasów złożonych. Nieliczne formy nieregularne rodzaju żeńskiego zostały podane w pełnym brzmieniu.